

Historien om VSK's klubhus

fortalt af nogle af dem, der var med

Jeg er blevet bedt om at fortælle historien om VSKs klubhus i anledning af, at det netop i dag er 40 år siden, det første klubhus i Køge Bugt Strandpark blev indviet.

"Du er jo blevet så gammel, at du må kende hele historien," lød henvendelsen til mig. Det er ikke korrekt, altså at jeg kender hele historien, men jeg har været medlem i Vallensbæk Sejlklub siden 1976, så jeg har naturligvis oplevet en del af historien, og det jeg har glemt, har jeg spurgt gode kammerater om, eller jeg har fundet historierne i vores lille klubblad, der udkom indtil midten af nullerne. Siden blev det digitaliseret, og findes nu på klubbens hjemmeside under Nyheder.

Især klubbens omvandrende leksikon og æresmedlem Peter Ambs samt festudvalgets troldmand Per Amok har hjulpet til, så tak til dem. Også tak til vores første marketender/restauratør, Charles Ørntoft, som jeg rendte ind i hos fælles bekendte. Det var ham, der fortalte mig, at et jubilæum var nært forestående, og han forsynede mig med forskelligt materiale fra de første år.

Fortalt af Erik Skipper Larsen

Vallensbæk Sejlklub blev stiftet i 1958, da en flok Piratjollesejlere brød ud af Brøndby Sejlklub på grund af en dommerkendelse i en kapsejlad, som de følte var uretfærdig. I stedet samledes de for enden af Sandvejen i Vallensbæk, hvor sognerådet bevilgede penge til opførelse af en mole i det lavvandede område ud mod Køge Bugt.

Allerede på den stiftende generalforsamling talte man om et klubhus, der kunne være et samlingssted for de 22 voksne, 20 juniorer og 7 passive medlemmer, der havde meldt sig ind i klubben.

Klubbens faste starter af aftenkapsejladserne, der foregik inden for sandøerne en km ud for kysten, blev medlem af den første bestyrelse, navnet var K.A. Nielsen, ingeniør, og i det civile var han formand for det lokale vandværk. Det skulle vise sig at være en god kombination, for da vandværket skulle udskifte et af sine gamle pumpehuse, fik han via sine kontakter i sognerådet kommunens hjælp til at flytte pumpehuset til Sandvejen.

Og her blev det Vallensbæk Sejlklubs første klubhus.

Det er måske lidt prætentløst at kalde det udtjente pumpehus for klubhus, det blev hovedsageligt brugt til opbevaring af sejlernes grej og det nødvendige udstyr til anlæggelse af kapsejladsbaner. Men det tjente sit formål, og det var her man henvendte sig, når man som medlem ønskede en bådplads ved en af de broer, medlemmerne selv opførte hvert forår og tog ned igen, når sæsonen sluttede.

Et mangeårigt medlem af VSK **Ole Harvig** har fortalt, at klubbens kapsejlere ikke vandt mange præmier de første år, men at man altid gjorde sig bemærket ved præmieuddelingen, fordi man råbte et højt VSK efter de obligatoriske hurra-råd for vinderne. Så var ingen i tvivl om, at VSK var til stede.

Klubbens daværende formand Poul Erik Mortensen var en fremsynet mand, for han fik gennemført, at medlemmerne ud over det årlige kontingent indbetalte 200 kr. årligt til en særlig klubhusfond, som skulle gøre det muligt - ad åre - at bygge et rigtigt klubhus.

Da Køge Bugt Strandpark begyndte at tage form i slutningen af 1970'erne, flyttede klubben fra Sandvejen til den kommende Vallensbæk Havn i 1979-80, og Pumpehuset blev udskiftet med et skur, der blev placeret der, hvor Havnekontoret ligger i dag.

På billedet her løftes det skur, der brugtes som midlertidigt klubhus, af havnens kran for at blive placeret ved siden af det nye klubhus og her ombygget til havneshoppen "Sjækelen".

Et byggeudvalg blev nedsat bestående af Peter Ambs, ingeniør, John Werner Petersen, snedker- og tømrrermester, og Flemming Lassen, murermester. I klubbladet forklarede **Peter Ambs** om finansieringen af byggeriet.

"Huset skal være ca. 225-250m² på hver etage altså 450-500 m² i alt. Har vi råd til det? Hvis vi anslår, at huset koster 1,5 millioner kroner, og vi trækker vore egne midler og eventuelle tilskud fra tipsmidler og Danmarks Idætsforbund fra, forbliver der ca 1,2 millioner kroner, som vi må fremskaffe på forskellig vis.

Går vi hen og låner pengene, vil hele klubkontingentet inkl. medlemmernes klubhusbidrag blive brugt til renter og afdrag. Det går altså ikke.

Hvis vi fordeler udgiften på samtlige medlemmer, bliver det ca. 2.000 kr. pr. medlem. Det er mange penge, og det går nok heller ikke.

Derfor arbejdes der i øjeblikket på andre muligheder som for eksempel indekslån. Derved vil ydelsen falde til ca. 140.000 kr. årligt eller 200 kr. pr. medlem. Som sagt arbejdes der på forskellige muligheder, og de vil blive fremlagt på den kommende generalforsamling.

Peter Ambs sluttede sit indlæg med at motivere, hvorfor det var vigtigt at bygge klubhus nu:

"En stor klub rummer mange forskellige interesser. For at vi ikke skal falde fra hinanden i små sektioner, har vi brug for et sted, hvor vi alle kan mødes. Et sted med fællesaktiviteter, et samlingssted for hele klubben. Uden dette fællesskab bliver vores havn kun til en parkeringsplads for dyre både i stedet for et levende sejlermiljø."

Den 9. november 1982 holdt klubben ordinær generalforsamling med to vigtige punkter på dagsordenen. Medlemmerne skulle godkende byggeriet af et nyt klubhus, og så skulle der vælges ny formand.

Bestyrelsen indstillede, at byggeriet blev sat i gang hurtigst muligt, og som ny formand blev Per Ry Jacobsen foreslået. Klubhusbyggeriet blev vedtaget, men da generalforsamlingen ikke var beslutningsdygtig, måtte forslaget endeligt godkendes på en ekstraordinær generalforsamling. Per Ry Jacobsen blev valgt med akklamation.

Per Ry Jacobsen i det nye klubhus bar.

Den nyvalgte formand **Per Ry Jacobsen** så det som sin fornemste opgave at få sat gang i byggeriet og relativt hurtigt fandt man løsningen på finansieringsproblemerne.

"Problemet var økonomien," fortalte han i klubbens 50 års jubilæumsskrift, "så vi gik til borgmester Poul Hansen for at bede om hjælp. Vi havde selv en halv million kr., som medlemmerne havde indbetalt til formålet. Han blev meget overrasket, fordi alle andre klubber kom uden penge og bad om hjælp. Så vi fik 1,3 mio. kr. rente- og afdragsfrit.

Det var en utrolig spændende periode. Vi var omkring 250 medlemmer, og da jeg sluttede i 1988, var vi næsten 1100.

Det gav et stort sammenhold, at vi var sammen om at bygge havnen og klubhuset. Hver især skulle nemlig lægge 80 timers pligtarbejde enten til nattevagt, bygning af broer eller bygning af klubhus. Alt hvad vi lavede, var vi sammen om. Snedkere, malere og tømrere var i gang på frivillig basis, og så var der Jørgen Gotfredsen, der organiserede tilplantningen af havnen.

Han blev kaldt Jørgen Hestemøg, fordi han skaffede et utal af vognlæs hestegødning fra rideskolen til at gøde træerne. Som vi sagde, når vi kom hjem fra weekendtur. 10 mio. fluer kan ikke tage fejl. Det må være en dejlig havn."

Peter Ambts har senere fortalt om baggrunden for det fornemme økonomiske indskud fra kommunen: Det var på den tid ikke tilladt for en kommune at yde almindelige lån til den slags projekter, som

vi havde. Derfor havde borgmester Poul Hansen brug for en kreativ tænkepause, før han havde fundet løsningen. Den blev, at kommunen stillede 1,3 mio kroner til rådighed uden at kræve renter og afdrag, for så var der jo ikke tale om et lån.

Vupti, keine hexerei, kun kommunal behændighed.

Den ekstraordinære generalforsamling blev afholdt 1. marts 1983, og der var stor interesse for mødet, næsten 200 medlemmer indtog festsalen på Egholmskolen, hvor Peter Ambs gav en redegørelse for byggeudvalgets tanker og ideer. Efter hans opfattelse var det den helt rigtige gave at give hinanden i anledning af klubbens 25 års jubilæum i 1984. Finn Rants gennemgik finansieringen og oplyste, at man bl.a. havde fået et tilbud fra en kreditforening.

Der var adskillige indlæg fra salen, bl.a. blev det foreslået at forhøje medlemmernes bidrag til byggeriet med 25 kr. Der kom også et forslag om, at forpagtningsaftalen med den kommende hovmester skulle godkendes af generalforsamlingen lige som beslutningen om, hvorvidt det planlagte marketenderi skulle ligge i stuen eller på første sal.

Der blev først stemt om forhøjelsen af bidraget til det nye klubhus, og forslaget blev vedtaget med stemmerne 181 mod 45. Derefter satte dirigenten bestyrelsens samlede klubhusprojekt under afstemning, og det blev vedtaget med 132 stemmer for og 11 imod.

Dermed var det også klart, at marketenderiet/cafeteriaet eller hvad end det nu blev, skulle ligge i stueetagen og klublokalet på første sal.

Den estimerede byggepris holdt ikke, klubhuset endte med at koste 2.720.458 kroner, der blev finansieret således.

Anskaffelsessum		2.720.458 kr.
Vallensbæk Kommune	1.300.000 kr	
VSK klubhusfond	416.281 kr.	
Indekslån	<u>1.004.177 kr</u>	
		2.720.458 kr.

Kommunen gav et rente- og afdragsfrit indskud på 1,3 millioner. Medlemmernes byggefond var på 416.281kroner, så resten 1.004.177 kr. blev finansieret via et såkaldt flexlån. Denne lånetype havde en lavere rente end almindelige byggelån, der kunne have en rente på over 12 %. Til gengæld blev gælden hvert år opskrevet med inflationsraten.

Flemmings forslag til den nye havnefront

Det var et af klubbens aktive medlemmer **Flemming Høymann Olsen**, der skabte klubhusets og de øvrige bygningers udseende på Vallensbæk Havn. I mange år fungerede den arkitekt-uddannede sejler som lærer på Egholmskolen, og i sin fritid skabte han den 2 meter lange tegning af havnefronten, som kommunen siden lagde til grund for den lokalplan, der er gældende den dag i dag.

Flemming Høymann Olsen har fortalt om tilblivelsen:

"Det var naturligt, at jeg som arkitekt gjorde mig tanker om, hvordan bygningerne på havnen skulle se ud. Frem for alt var ønsket en ensartet byggestil, som kunne gøre området til en arkitektonisk helhed. Inspirationen fik jeg fra Thorvald Bindsbølls berømte fiskepakhuse på Skagen, der vender gavlen ud mod havnen. Disse bygninger er igen inspireret af Bryggehusene i Bergen, der har rødder tilbage til Hansa-tiden i 1300-tallet.

Jeg tegnede klubhuset, hvor det ligger nu. Først et fire fags galvhus, siden blev det til de nuværende 5. Til venstre på den anden side af slæbestedet tegnede jeg et Juniorhus, og det er første gang, ordet Juniorhus bruges på Vallensbæk Havn. Det nuværende Juniorhus kom faktisk først til mange år senere, men den bygning har jeg ikke haft noget at gøre med - altså ud over navnet.

Til venstre for Juniorhuset set fra vandet tegnede jeg en række masteskure, som også blev brugt senere, da masteskurene blev bygget, men de kom dog til at ligge tættere ved slæbestedet, fordi Juniorhuset endnu ikke var blevet bygget. Samtidig fik havneadministrationen sine bygninger, som jeg også har tegnet.

Til højre for klubhuset, der hvor is-kiosken ligger i dag, tegnede jeg en 2-etagers bygning som klubhuset og Juniorhuset til brug for erhverv. På det tidspunkt hed Biksen "Sjækkelen", men desværre valgte man en anden løsning, og min skitse til en erhvervsbygning, der sluttede havnefronten af, er aldrig blevet bygget."

Den næsten 2 meter lange skitse af havnefronten er dateret den 9. oktober 1980.

Flemming Høymann Olsen i sin sejlbåd.

Flemming Høymann fortalte ikke, hvordan han klarede at overholde kommunens lokalplan og alligevel skaffe klubben næsten 500 kvadratmeter etageareal.

Peter Ambs: Lokalplanen udpegede de arealer på havnen, der måtte bebygges, maksimerede udnyttelsesgraden og fastsatte taghøjden. De begrænsninger gjorde det umuligt at nå de ønskede 500 etage-meter ved at bygge brede 1-plans huse med en taghældning på 45 grader. Men hvis vi i stedet byggede smalle, høje huse med Skagens fiskepakhuse som forbillede, kunne vi opføre 5 bygningsfag med hver to etager og derved nå de 500 kvadratmeter.

På den måde var lokalplanen overholdt, og vi fik et klubhus med det nødvendige antal kvadratmeter.

VSK var den første klub i den nye strandpark, som byggede klubhus, og den model vi valgte, blev retningsgivende for stort set alle senere bygninger i Køge Bugts Strandpark. Også i klubber længere væk vakte vores klubhus-byggeri opsigt, og vi fik flere besøg af klubber, for eksempel Sundets Sejllub, som ville vide, hvordan vi havde båret os ad med at bygge og finansiere så flot et klubhus.

Flemming Høymann blev i øvrigt senere også kendt i klubben for noget helt andet, da han opfandt "Olsen Cup", en sejlads med omvendte Lystal, således at de hurtigste både startede sidst og første båd i mål havde vundet. Det var der dog ingen, der havde

lyst til, og det forstår man, når man hører hvad præmierne var. 1.plads: En pølse med sennep og ketchup. 2.plads: To pølser med brød. 3. plads: En middag for 2 på Restaurant Krabbens terrasse.

Da Vallensbæk Havn skulle bygges, var der kun én klub på havnen, og det var VSK, der styrede byggeriet. Kravet om 80 timers pligtarbejde blev som en følge heraf administreret af klubben, som gjorde det muligt at aftjene timerne ved at arbejde på klubhusbyggeriet. For eksempel blev malerarbejdet på første sal og senere da de oprindelige loftsplader blev udskiftet med den nuværende træbeklædning udført som pligtarbejde.

Borgmester Poul Hansen og formand Per Ry Jacobsen tager i august 1983 det første spadestik til vort nye klubhus.

Byggeriet er i fuld gang - her fotograferet fra den sydlige havneø Muslingen hen over monteringskajen.

Der er kommet tag på ... og det midlertidige klubhus er blevet til havneshoppen "Sjækelen".

Det er tid til rejsegilde.

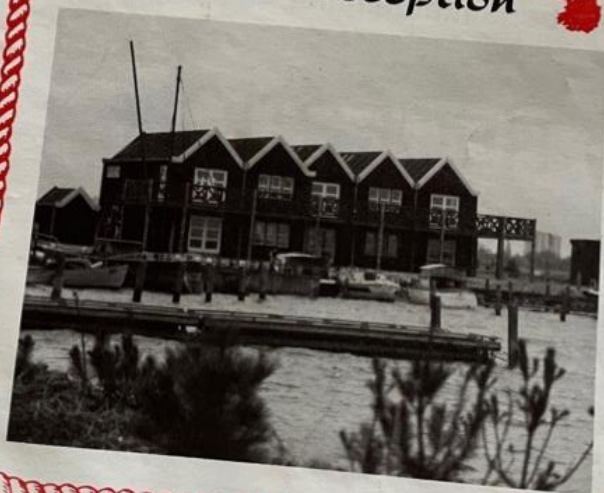
Det nye klubhus står færdigt. Skurvognene til venstre indeholdt havnebiksen "Sjækelen" og sejlmagerfirmaet Elite Sejl. Senere blev de overtaget af naboklubben og iskiosken.

Vallensbæk
Sejlklub

Klubhusindvielse

Invitation
til reception

Den 4. februar 1984

7. årgang nr. 1
Februar 1984

Vallensbæk Sejlklub

Trængsel ved indvielse

Selv om det var koldt, så var klubbens fremtrædende gæster en tur på terassen for at nyde udsigten over havn og bugt, da klubhuset blev indviet lørdag d. 4. februar. Her ses borgmester Poul Hansen, amtsborgmester Per Kaalund, Dansk Sejlunions formand Ole Jacobsen samt Per Rye Jacobsen. Der faldt meget ros sammen med de varme lykønskninger fra gæsterne, og det ligefrem myldrede ind med gratulanter og medlemmer eftermiddagen igennem. Læs mere inde i bladet.

Den store dag: 4. februar 1984

Det nye klubhus er færdigt og klar til at blive indviet. Invitationer sendes ud, og på en råkold lørdag fyldes huset med medlemmer, gæster og nysgerrige naboer.

Klubbladets forside bringer et billede af nogle gæsterne og billedteksten lyder:

Selv om det var koldt, så var klubbens fremtrædende gæster en tur på terrassen for at nyde udsigten over havn og bugt, da klubhuset blev indviet lørdag den 4. februar. Her ses borgmester Poul Hansen, amtsborgmester Per Kålund, Dansk Sejlunions formand Ole Jacobsen samt Per Rye Jacobsen (desværre glemte man navnet på formanden for Køge Bugt kredsens P G Hansen, en af pionererne i dansk sejlsport). Der faldt meget ros sammen med de varme lykønskninger fra gæsterne, og det myldrede ligefrem ind med gratulanter og medlemmer eftermiddagen igennem.

Væld af gratulanter

Det veltede ind både med gæster og gaver, da VSK lørdag d. 4. februar indviede klubhuset. Det var simpelt hen over al forventning.

-Jeg havde nok ventet mange, men lige nu ser det ud til, at vi skulle have bygget huset dobbelt så stort, bemærkede Per Rye Jacobsen, da han bød velkommen til gæster og medlemmer.

Det er svært at anslå, om det var 600, 700 eller 800 mennesker, der passerede igennem lokalerne i eftermiddagstimerne, men der var i hvert fald stuvende fyldt både i restauranten og ovenpå i klublokalerne, da den egentlige indvielse markeredes med en række taler, og bagefter, da der var fadøl og sandwich til alle i et par timer.

Fra Vallensbæk Kommunalbestyrelse mødte borgmester Poul Hansen op med alle gode ønsker samt en check på 5000 kr. til udsmykning af lokalerne. Amtsborgmester Per Kaalnd overrakte en "råber", som kan bruges til selvsportsarrangementer, men også hvis vi ikke kan råbe politikerne op, som han bemærkede.

Desuden talte Dansk Sejlunions formand Ole Jacobsen, Per Bruhn fra motorbådsunionen samt Leif Fauner, Lynetten. Sejlunionen overrakte en check til udsmykning og motorbådsunionen en flot DMU-stånder.

Der var også mødt repræsentanter for de lokale foreninger, lokale myndigheder og

byggefirmaer mv. Og sidst, men bestemt ikke mindst, havnefogeden fra Radvig - Leif, som vi alle sætter stor pris på.

Per Rye Jacobsen fremhævede i sin tale, at VSK på får år har gennemgået en udvikling hen mod at være en af landets største sejlkubber, en udvikling, som det har taget andre generationer at gennemgå. Derfor var det også nødvendigt med et nyt samsted i stedet for det gamle klubhus med de ca. 40 kvadratmeter.

-I dag kan vi indvie vort nye klubhus, som jeg synes, vi kan være stolte af. Vi har fået et smukt vartegn for sejl- og sportsporten ved Vallensbæk Strand. Vi har nu det naturlige samlingspunkt for klublivet med udfoldelsesmuligheder for alle interesseområder, sagde formanden og takkede alle, som har bidraget såvel økonomisk som fysisk til det flotte resultat.

Borgmester Poul Hansen betegnede det som noget af et kunststykke med en så hastig udvikling, og han udtrykte håb om, at klubben også vil have "fod på det" fremover.

-Vi sætter pris på steder, hvor der skabes aktiviteter ikke blot for de unge, men også for de lidt ældre. Og når klubber viser, at de selv kan præstere noget økonomisk og derefter kommer til os, så skulle det være en mærkelig kommunalbestyrelse, som ikke ville være med. Vallensbæk Sejlklub har været med til at styrke fritidsaktiviteterne i området, sluttede borgmesteren.
F.R.

Inde i bladet konstaterede formand **Per Ry Jacobsen**: "Jeg havde nok ventet mange gæster, men lige nu der det ud til, at vi skulle have bygget huset dobbelt så stort."

Klubbladets redaktør **Frede Rasmussen** rapporterede fra receptionen: Det er svært at anslå, om det var 600, 700 eller 800 mennesker, der passerede igennem lokalerne i eftermiddagstimerne, men der var stuvende fyldt både i restaurationen og ovenpå i klublokalerne. Amtsborgmester Per Kålund overrakte en "råber", som kan bruges til sejlsportsarrangementer, men også hvis vi ikke kan råbe politikerne op, som han bemærkede.

Desuden talte Dansk Sejlunions formand Ole Jacobsen, Per Bruhn fra motorbådsunionen samt Leif Faune fra sejlklubben Lynetten. Sejlunionen overrakte en check til udsmykning og motorbådsunionen kom med en flot DMU-stander.

VSK-formand Per Ry Jacobsen fremhævede i sin tale, at VSK på få år har gennemgået en udvikling i retning af at blive en af landets største sejlklubber, en udvikling som det har taget andre klubber flere generationer at nå, derfor var det nødvendigt med et nyt klubhus i stedet for det gamle, der blot var på 40 kvadratmeter.

Vi har nu det naturlige samlingspunkt for klublivet med udfoldelsesmuligheder for alle interesseområder. Formanden sluttede med at takke alle, som har bidraget såvel økonomisk som fysisk til det flotte resultat.

Fra Vallensbæk kommunalbestyrelse mødte borgmester Poul Hansen op med alle gode ønsker og en check på 5.000 kr. til udsmykning af lokalerne. Han betegnede det som noget af et kunststykke, at klubben har kunnet udvikle sig så hurtigt og stadig have "fod på det". Han sluttede:

"Vi sætter pris på steder, hvor der skabes aktiviteter ikke blot for de unge, men også for de lidt ældre. Og når klubber viser, at de selv kan præstere noget økonomisk og derefter kommer til os, så skulle det være en mærkelig kommunalbestyrelse, som ikke ville være med. Vallensbæk Sejlklub har været med til at styrke fritidsaktiviteterne i området."

Et marketenderi med god borgerlig dansk mad

Der var enighed om, at det nye klubhus skulle have en restaurant, men om det skulle være i stuen eller på første sal blev livligt diskuteret. Heldigvis var der medlemmer med kendskab til restaurationslivet som advarede mod at vælge 1. sal. Dels er det vanskeligt at få restaurationsgæster til at gå op ad trapper, og dels mister vi hele den attraktive terrasse ud mod vandet, sagde de.

Derimod var der enighed om niveauet: Opgaven til den nye hovmester **Charles Ørntoft** blev formuleret således:

"Nu må du huske, at klubbens medlemmer selv har bygget havnen og klubhuset, og restauranten skal være et sted, hvor medlemmerne kan gå ind og spise til en billig penge, når der er pause i arbejdet på pladsen med bådene og havnens vedligeholdelse."

Køkkenfaciliteterne var beskedne og skabt til at betjene er marketenderi hovedsagelig for klubbens medlemmer.

I klubbladet beskrev Charles Ørntoft selv sine visioner således:

"Jeg vil sørge for god og borgerlig dansk mad til rimelige priser. Det kan være ribbensteg, frikadeller eller en gang medisterpølse. Dagens middag vil maksimalt komme til at koste 36,00 kr., og dertil kan nydes øl til 9,50 kr. og sodavand til 5,00 kr."

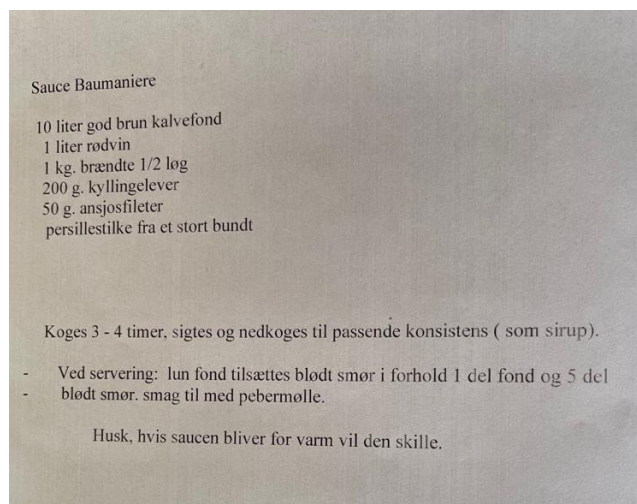
Dagen efter åbningsreceptionen slog hovmesteren dørene op, og gæsterne væltede ind. Der var propfyldt denne søndag, og Charles Ørntoft kunne bagefter konstatere, at omsætningen sneg sig op over 12.000 kr. Langt mere end man havde turdet håbe på, men resultatet var også, at alt blev solgt ud, så mandag morgen måtte han op kl. 05:00 for at køre til indkøbscentralen INCO kl. 06:00 og købe nye råvarer. Restaurantens køleskabe var simpelt hen tømte.

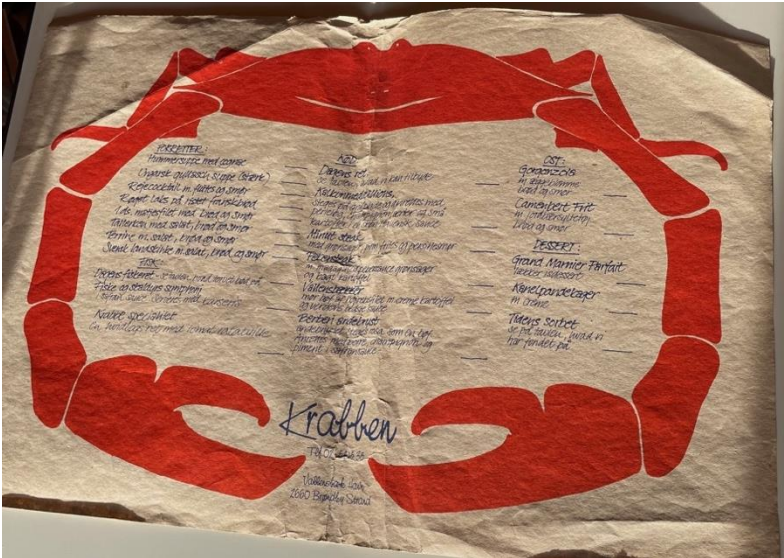
Men ingen træer vokser som bekendt ind i himlen: Mandag blev der omsat for 500 kr.

Det blev ret hurtigt klart, at tanken om alene at skabe et billigt madsted for klubbens medlemmer ikke var bæredygtig, selv om omkostningerne blev holdt nede på et minimum. Den kok- og tjeneruddannede Charles Ørntoft lavede selv maden og serverede den ved bordene. Han havde en ung pige til at passe kasseapparatet, og når gæsterne var færdige, vaskede han også op.

Klubbens medlemmer foretrak at nyde deres medbragte madpakker og høker-pilsnere i deres både. Der måtte noget andet til for at skabe et levedygtigt grundlag.

Menuen blev opgraderet og udvidet, så restauranten tiltrak et købedygtigt publikum, der var villig til at betale for kvaliteten. Charles lancerede bl.a. "Vallensbækkeren" til 65,00 kr., som med tiden blev synonymt med Restaurant Krabben, en idé han tog med sig fra sit tidligere job på Restaurant Imperial i Københavns centrum, hvor navnet var "Beuf Baumaniere". Takket være sit gode forhold til chefkokken der, fik han opskriften på Sauce Baumaniere med til "Krabben", og derfor kan vi nu for første gang afsløre den her:

Fra starten blev alt serveret på disse dække-servietter med den påtrykte menu.

Restaurant Krabben

FORRETTER	KØD	OST
RISTET FRANSKBRØD MED RØGET LÅKS 22,- REJE COCKTAIL m/ fløtes og smør. 25,- HUMMERSUPPE m/cognac 30,- 1 DS. MATJESFILET m/ brød og smør. (Der er nok til to!) 25,- RØGET KALKUNBRYST 16,50 Serveres med salat, brød og smør. PATÉ 16,50 Serveres med salat, brød og smør EN TALLERKEN MED SALAT DRESSING, BRØD OG SMØR 16,50	DAGENS RET — Se på tavlen hvad vi kan byde på... KALKUN MEDAILLON'S 45,- Efter at have stegt kalkunbrystet, koges panden af med fløde og italiensk krydderi. Serveres med arter, perleløg og stegt kartoffel. MINUT-STEAK 45,- Serveres med grøntsager pommes frites og persillesmør. PEBERSTEAK 52,- Serveres i madagasqapetersauce med grøntsager og bagt kartoffel. VALLENSBÆKKER 65,- En mpr bøf af højrebsfilet. Serveres med creme-kartoffel og verdens bedste sauce!!! RØGA STEGT ANDEBRYST 65,- Det rå andebryst steges på pande - skæres i tynde skiver og anrettes i en skøn andesauce. Serveres med creme kartoffel og arter. (Lige antal couv.)	GORGONZOLA 16,50 Serveres med æggeblomme, brød og smør. CAMENBERT FRIT 16,50 Serveres med jordbær-syltetøj, brød og smør. DESSERT GRAND MARNIE PARFAIT 14,- - en lækker isdessert! KANELPANDEKAGER MED CREME 14,- (Bordet ved siden af kan dufte det, når I får det serveret...) Spørg efter det du ikke ser... ☆☆☆☆
FISK		
DAGENS FISKERET 45,- Se på tavlen, hvad torvet byder på. KÅMPEREJER, GRILLERET 50,- Serveres i safransauce med krydderis		

RESTAURANT "KRABBen"
 i Vallensbæk Sejlklubs klubhus på Vallensbæk Havn - (02) 54 15 35

Heldigvis trykte man ikke priserne på dække-servietterne, for det blev jævnligt nødvendigt at justere dem i forhold til den løbende inflation. Her er de første priser.

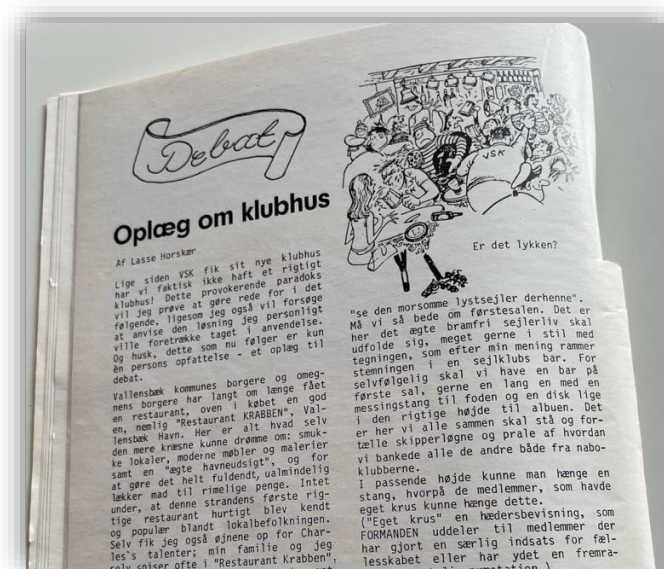
Charles havde også andre visioner. Klubbladetets "udsendte medarbejder" **Frede Rasmussen** beskriver dem således: "Om vejrguderne vil, kan det også bidrage til den gode havnestemning, at han er indstillet på at flytte "køkkenet" uden for i sommermånederne med grillmad på terrassen. Fra Tuborg har han på

forhånd sikret sig et fadølsanlæg på hjul, så der ikke bliver problemer med at få slukket tørsten."

Ideerne væltede ud af klubhusets hovmester. Sammen med en kammerat var han på besøg på en gård i Sydsjælland, og der fik de fat i en pattegris, som senere blev stegt midt på bordet i restauranten og serveret som dagens ret. Han ringede rundt til at dem, der normalt kom i restauranten og fortalte, at der denne ene dag var helstegt pattegris på menuen til en særdeles fordelagtig pris. Huset var stuvende fyldt. Han havde også besøg af jazzbandet Hot Chili Stompers på terrassen og andre lignende arrangementer.

Klubhusets terrasse var populær fra begyndelsen, og den tiltrak mange mennesker især når vejret var godt som på dette billede. Men der var et men: Der var adgang til terrassen udefra i begge sider, og det betød, at gæster som ikke havde noget med klubben at gøre gik ind og optog et bord og nød deres medbragte mad og drikke. Så da terrassen blev ombygget i forbindelse med Lennart Hjorth Rasmussen forpagtning, blev der kun adgang gennem restaurationen

Debatten om brugen af det nye klubhus var ikke slut

Både før og efter indvielsen af det nye klubhus har medlemmerne debatteret dets anvendelse - ofte er bølgerne gået højt.

Et medlem, **Lasse Horskær**, skrev i medlemsbladet: "Lige siden vi fik det nye klubhus, har vi faktisk ikke haft et rigtigt klubhus. Vi bruger det som restaurant og ikke som klublokale. Helt galt er det, hvis man i sæsonen træder indenfor iført sejlerøj eller dragt, så føler man virkelig, at man bidrager med lokal saltvandskolorit, når blåtonede damer henvender sig til bordfællerne med bemærkninger som: Se den morsomme lystsejler derhenne.

Må vi så bede om førstesalen. Det er her, det ægte sejlerliv skal udfolde sig, meget gerne i stil med tegningen, som efter min mening rammer stemningen i en sejklubs bar. For selvfølgelig skal vi have en bar på første sal med en stang i passende højde, hvorpå de medlemmer, som har eget krus, kan hænge det. Et krus der er en hædersbevisning, som formanden uddeler til medlemmer, der har gjort en særlig indsats."

Strøtanker omkring klubhuset

Så fik vi det klubhus, vi alle har gået og drømt om - og tilmed på et langt tidligere tidspunkt, end man havde turdet drømme om for blot 2-3 år siden.

Det bliver et uvurderligt aktiv for havn og sejklub med det nye klubhus, der til og med præsenterer sig på allerbedste måde, og med sin beliggenhed og smukke byggestil allerede er blevet et kendt og værdigt vartegn for sejlsporten ved Vallensbæk Strand:

Aktivitetsniveauet vil helt automatisk stige til hidtil ukendte dimensioner og bidrage til at integrere alle medlemsgrupper interessenheder i fællesskabet.

Det nye hus vil uundgåeligt snitte af på tilgangen af nye medlemmer og gæstesejlere - det er en velkendt erfaring fra andre klubber, der har fået nyt klubhus. Og foreget tilgang til sejlsport og havn betyder penge i kassen og dermed muligheder for at gøre forholdene endnu bedre for medlemmerne - og jo mere attraktive forhold, der bydes på, jo flere nye medlemmer. Altså en selvforstærkende virkning

F.eks. havde havnen i 1983 det hidtil største salg af nye havnepladser (80% flere end i 1982). Dette skyldes naturligvis de årsager alle vi, der selv har foretrukket at ligge i Vallensbæk Havn, så udmærket kender, men man kan dog næppe udelukke, at det nye klubhus (om end det først er blevet færdigt nu) allerede har tegnet sig for en vis andel af tilgangen!

Alle har set hen til den dag, klubhuset kommer til at fungere som det naturlige samlingspunkt for medlemmerne. Det gamle klubhus har været flittigt benyttet og har dannet rammen om mange aktiviteter, hvor det flittige "køkkenhold" har knoklet bravt med at stege pølser, brygge kaffe og sælge øl. Det har dog med sine ca. 40 siddepladser kun haft kapacitet til en brøkdel af de aktiviteter, der naturligt hører hjemme i en klub af VSK's størrelse.

I dag har vi et klubhus med cafeteria, undervisningslokaler, kontor, opholdslokaler m.m. og endog plads til både generalforsamlinger og klubfester med ca. 300 personer til spising! Og i salen med balkonen bliver sikker et helt kapitel for sig med den skønnest tænkelige udsigt over havnen og hele Køge Bugt.

Plads til alle

Der bliver plads til alle medlemsgrupper og bl.a. med pris- og serviceniveau i cafeteria, der ikke blot er for de mere velbærgede, sådan som medlemmerne forudsatte, da klubhusprojektet skulle vedtages på generalforsamlingen i 1982. Og sejlkubens bestyrelse har da også - senest på generalforsamlingen i 1983 - bekræftet, at disse ønsker har været indeholdt i bestyrelsens intentioner, da restauratoren skulle ansættes, og principperne for husets anvendelse skulle fastlægges - herunder at klublokalerne på 1. sal kun er for medlemmerne, og at man kan medbringe mad og drikkevarer her oppe. Alt i alt forhold der skulle tilgodesee alle medlemmers interesser.

De "daglige" aktiviteter

Sejlsport kan vel for de fleste udvevres vedkommende snarere karakteriseres som en livsstil frem for det, de fleste ikke-sejlere forbinder med en hobby eller sportsgren.

Selv om selve det at sejle (uanset bådens størrelse og type) i sig selv er det centrale, er der søm bekendt en anden side af sejlsporten, der også er meget værdifuld - så værdifuld, at de fleste nødigt vil undvære den: Mijact og kammeratskabet på havnen på de tidspunkter, hvor man ikke er ude at sejle. Forår og efterår, når bådene skal klargøres, er havnen det naturlige samlingspunkt i fritiden. Og resten af året sånend også, når man blot slår et slag ned for at se til "skivet" og få en sludder.

Et andet medlem, havnens formand **Niels Chr. Elley**, havde synspunkter i medlemsbladet på brugen af klubhuset:

"Det bliver et uvurderligt aktiv for havn og sejlklub med det nye klubhus, der tilmed præsenterer sig på allerbedste måde og med sin smukke byggestil allerede er blevet et kendt og værdigt vartegn for sejlsporten ved Vallensbæk Strand."

Men der var også et men: "Hvordan kan man i praksis håndhæve, at der kun er adgang for medlemmer på 1. sal og den attraktive balkon ... det skulle meget nødtigt gå sådan, at medlemmerne, der trods alt har skabt det økonomiske grundlag for at få bygget huset, skal stå i 2. række for at få plads i klubhuset."

I sin formandsberetning for 1984 konkluderede **Per Ry Jacobsen**:

"Klubhuset er nu en realitet. Da vi i sin tid lagde planer om bygning af et klubhus, havde vi mange tanker om, hvordan det skulle blive - både økonomiske og praktiske ting skulle tages i betragtning - men et er teori et andet er praksis.

Sådan, som det er nu, har vi en restaurant i stuen, som stort set betaler vore klublokaler på 1. sal. Det, at vi har en offentlig restaurant i stuen gør, at huset ikke er nogen økonomisk belastning.

Det nye klublokale var noget mere indbydende at afvikle sine nattevagter i end det tidligere klublokale i skurvognen.

Den nat lamperne forsvandt

Fra starten blev det nye klublokale rammen om en række aktiviteter. Det var for eksempel her nattevagterne havde deres opholdsrum, mens de vogtede over færdselen ind og ud af havnen.

I medlemsbladet nr. 6 fra 1984 skriver formand Per Ry Jacobsen om vagtordningen: "Vagtordningen har stort set fungeret godt - selvfølgelig alt efter hvilke forventninger, man stiller til sådan en ordning. Meningen er, at den skal virke præventivt. Vagtholdet skal ikke fungere som politi på havnen og gå rundt og anholde mistænkelige personer, men øjeblikkeligt tilkalde politiet, hvis de opdager mistænkelige personer."

For at beskytte havnens faciliteter og medlemmernes både mod fremmede ubudne gæster, skulle alle bådpladsejere stille med 2x2 nattevagter i perioden 1. oktober til 1. april. Nattevagterne holdt først til i det skur, der udgjorde det første klubhus, senere fik vagterne adgang til det eksklusive klublokale på klubhusets 1. sal.

Jeg husker specielt en nattevagt, hvor min kone og jeg delte vores pligtarbejde i det nye klubhus. Vi noterede i vagtbogen kl 21:00, at vi var ankommet og fordrev blandt andet tiden med at læse de andre nattevagters rapporter. En af dem lød således:

Kl. 21:00 Har indledt vagten. Intet at bemærke.
Kl. 22:00 Rundering på havnen. Intet at bemærke
Kl. 23:00 Rundering på havnen. Intet at bemærke.

Og så fremdeles frem til

Kl. 06:00 Rundering på havnen. Vagten afsluttet. Intet at bemærke.

Hvorefter formentlig havnefogeden skrev med store bogstaver:

Bortset fra, at der i nat er stjålet 43 skotlamper fra broerne.

Da klubbaren kom på sin rette plads

Leif Nielsen her til venstre var i mange år ansvarlig for barens drift.

På et tidspunkt besluttede Team Danmark og Dansk Sejlunion, at der skulle oprettes regionale træningscentre, og et udvalg bestående af elite-sejlere skulle vælge placeringen i Østdanmark mellem Hellerup og Vallensbæk. Til manges overraskelse valgte sejlerne Vallensbæk som det sted, hvor træningsfaciliteterne var bedst, og i de følgende godt 10 år var Team Danmark og Dansk Sejlunion repræsenteret her.

Der var dog visse krav, som skulle opfyldes, blandt andet ønskede man at ændre indretningen her i klublokalet, så det blev mere præsentabelt, når de fine herrer fik fint besøg. Oprindeligt stod klubbaren i det nordlige venstre hjørne med en trappe ned til Krabbens køkken-faciliteter, men nu ønskede man en mere udbygget og præsentabel bar, som blev flyttet over i den modsatte ende af lokalet.

Det var en dyr fornøjelse, men heldigvis var Vallensbæk kommune så positiv ved tanken om et Team Danmark træningscenter, at kommunen betalte for flytningen og udvidelsen af baren samt den indretning, vi kender i dag.

Og det var ikke helt forkert set, at baren er bedre placeret, hvor den står i dag. Ved alle arrangementer store som små mødes medlemmer og gæster på et tidspunkt i baren, der dog ikke har fundet plads til de medlemskrus, som Lasse Horskjær drømte om ved indvielsen.

"Et attraktivt sted at drive restaurant"

De mange initiativer og regulering af priserne skabte omsætning, men krævede samtidig flere medarbejdere, så efter fire et halvt år måtte Charles Ørntoft erkende, at økonomien ikke hang sammen.

Charles Ørntoft meddelte klubbens bestyrelse, at han ikke kunne leve med en forpagtningsafgift på 10 procent af omsætningen og betaling af det totale el-forbrug i klubhuset, der blev opvarmet med el-radiatorer. Da klubben ikke kunne undvære indtægterne fra Restaurant Krabben, skiltes vejene.

Det var tid at finde en ny forpagter til Restaurant Krabben. I klubbladet skriver Per Ry Jacobsen: "I alt har vi modtaget 40 ansøgninger, hvilket bestyrelsen tager som udtryk for, at Vallensbæk Sejlklub er et attraktivt sted at drive restaurant."

Et udvalg bestående af Finn Rants, Palle Guldager og Per Ry Jacobsen fik til opgave at finde en egnet person, og den 1. oktober 1988 tiltrådte den 43-årige Claus Jensen, der havde en omfattende karriere bag sig inden for restaurationsbranchen. Claus kom direkte fra den kendte københavnerrestaurant Copenhagen Corner og havde forinden drevet grillbar, cafeteria, bodega, diskotek og restaurant gennem en årrække.

CLAUS JENSEN - NY FORPAGTER

Ny forpagter til VSKs restaurant

Af Frede Rasmussen

Vallensbæk Sejlklubs restaurant får ny forpagter pr. 1. oktober. Af et større ansøgerfelt har klubbens bestyrelse udpeget Claus Jensen, Lyngby.

Han er 43 år og har mange års brancheerfaring. Som selvstændig har han drevet grillbar, cafeteria, bodega, diskotek og restaurant over en årrække. De seneste seks et halvt år har han været inspektør på den kendte københavnerrestaurant Copenhagen Corner og dermed haft ansvar for det daglige opsyn med restauranten.

Herfra tager han springet til Vallensbæk Sejlklub, fordi han gerne vil prøve noget nyt, og også fordi han her ser nogle gode muligheder og udfordringer, som er spændende at gå i gang med. Han kender forholdene og omegnen udmærket, da han en periode har boet i Ishøj.

Hans kone Anette vil man også møde i restauranten, om end det ikke bliver hver dag. Hun er shippingmedarbejder i et stort københavnsk selskab, men er parat til at hjælpe med, når der er behov, og tiden tillader det.

Han er bidt af branchen, siger han selv. Det hele startede med en lille grillbar i 1971, og nu indledes endnu et kapitel efter en den seneste årrække på en ansvarsfuld post i en stor travl virksomhed. Gennem de mange år har det altid været meget langt fra et ni-til-fire-job.

"Men branchen er spændende trods åndsvage arbejdstider. Jeg kan lide at planlægge tingene, så forretningen kommer til at køre godt. Så jeg glæder mig til at komme i gang med det nye", siger han.

Her i klubbladet vil vi senere bringe en velkomstartikel om den ny forpagters planer for restauranten og dens drift.

Konegymnastik i Tumlesalen

"Same procedure as last year".

Vi starter torsdag den 6. oktober. Samme sted: Tumlesalen på Pilehaveskolen, samme tidspunkt kl. 20-21. Hurtig tilmelding tilrådes. Vi kan kun være 25 på holdet.

Tilmelding på tlf. 02-64 14 55 eller pr. brev

navn _____ medlemsnr. _____

tlf. nr. _____

hilsen Margot

I klubbladet blev han beskrevet som en person, der er bidt af branchen, hvor der er langt til et ni-til-fire-job.

"Branchen er spændende trods åndsvage arbejdstider. Jeg kan lide at planlægge tingene, så forretningen kommer til at køre godt, og jeg glæder mig til at komme i gang med det nye."

Claus Jensen holdt i 14 år og lagde grunden til det renommé som sydkystens bedste madsted, der holder den dag i dag, men i det lange løb kunne heller ikke han skabe en holdbar økonomi. Ved nytår 2001-02 meddelte han, at hvis ikke hans forpagtningsafgift på 6% blev sat yderligere ned, ville han opsige sin aftale.

VSK - en festlig klub

Per Amok: Klublokalet på første sal skabte forudsætningen for et socialt klubliv, som har virket fra den første dag. Og i de 40 år, klubhuset har eksisteret, har der for eksempel været afholdt medlemsfest mindst 1 gang om året.

Tidligere blev alle, der leverede et frivilligt arbejde, inviteret til "Frivilligheds Fest, senere blev det besluttet, at alle medlemmer kunne deltage i festlighederne for et rimeligt beløb, og de seneste 12-14 år har der været tradition for en tema-fest med emner som "Filmfest", "Vild med Dans", "Vikingefest", "Italien i Vallensbæk", "Roskilde Festival", "Oktoberfest, "Gourmetaften" og et par stykker mere. Og altid med mange glade medlemmer som deltagere.

Nogen må have syntes, der også skulle være kulturelle indslag ved de årlige klubfester som her, hvor en italiensk sangfugl med et forrygende temperament serverer arier fra Puccinis Boheme, Verdis La Traviata og Bizet's Carmen.

Knep det med udefrakommende underholdere var festudvalget ikke bleg for selv at stille op. Her er det Per Amoks hawaii-piger, der danser og sætter stemningen i top.

Forventningerne var altid store, når medlemmerne fyldte klublokalets festligt dækkede borde. Det var den også, da kapsejladsudvalgets medlemmer inviterede til fællesspisning. Udvalgets medlemmer lavede selv maden, og serverede den ved bordene. Det var lige så spændende og uforudsigeligt, som en kamp om pladsen ved startlinjen tirsdag aften.

To af årets faste indslag i klublokalet var Vinsmagningen, der i mange år havde Frede Rasmussen (på billedet længst til venstre) som primus motor, og det årlige bankospil med Ivan Hindberg, der til højre uddeler præmien til en "fuld plade".

"Masten af tur" og gule ærter med flæsk og medister i klubhuset

De masteløse VDK-både ved slusen under Sjællandsbroen.

Per Amok: I en lang årrække inden vi fik de nuværende stativer til bådene, hvor masten kan blive på efter optagning, tog alle sejlbåde masten af i løbet af efteråret. Der blev så i starten af oktober sejlet "Masten af Tur" gennem København's Havn. Dagen sluttede altid med hjemmelavede gule ærter, flæsk og medister i klubhuset. Der deltog 80 til 100 medlemmer til disse arrangementer i halvfemserne og nullerne.

I vinterperioden har klublokalet været anvendt til foredrag om alt muligt vedr. sejlads og både. Kapsejlads, tursejlads i ind og udland, bådhåndtering og vedligeholdelse, undervisning og meget andet. Mange af disse aftener med spisning inden foredraget.

16. juni, kl.: 9:00

Skippermøde før Pensionistsejladsen

Der forventes også i år at komme 80 til 100 pensionister. Dagen starter med et skipper-møde, hvor der orienteres om dagens program, og hvor det aftales, hvor mange pensionister der kan være i de enkelte både. Når pensionisterne ankommer med bussen, bliver de fordelt på bådene og sejlturen kan starte. Efter sejlturen er der frokost og hyggeligt samvær i klubhuset, indtil pensionisterne igen bliver hentet med bus kl. 16:00. Men på dette tidspunkt er der ofte en del, der slet ikke vil hjem endnu, så hyggeligt plejer det at være.

Havnens første havnefoged Elgo Juul med band spillede op til dans, og pensionisterne fyldte dansegulvet i klubhuset.

Per Ry Jacobsen: "Pensionistsejladsen var en bestyrelsesidé, som kommunens socialudvalgsformand Else Friis Mikkelsen syntes var en god ide, og den blev afholdt første gang i anden uge af juni 1985, så den lå mellem Fyn Rundt og Sjælland Rundt.

Det blev en stor succes, og på et tidspunkt måtte vi begrænse deltagerantallet af hensyn til brandtilsynet, fordi folk sad alt for tæt i klublokalet. Arrangementet har 25 års jubilæum i 2010.

Det bliver spændende at se, om der er nogen tilbage, som var med første gang, men jeg tvivler.

Her plejer Per Ry Jacobsen på klubbens vegne social omgang med borgmester Poul Hansen, dennes hustru og 1. viceborgmester Kurt Hockerup, der selv havde været en ivrig Piratjolle-sejler og videreførte den positive indstilling til klubben, da han blev borgmester.

Blandt andet stillede han sig i spidsen for klubbens Erhvervsklub, der skulle skaffe midler til nye klubbåde og indretning af juniorhuset, så vi kunne blive kåret som "Juniorvenlig Klub".

Pensionistsejladsen gav et rigtig godt samspil med kommunen, og jeg har stort set altid haft stor opbakning fra kommunen, når vi havde brug for hjælp til arrangementer og stævner. Hvis der var noget, vi gerne ville have eller låne, har vi også fået lov til det, og det har vi været glade for altid."

Pensionistsejladserne var årets højdepunkt for mange borgere i kommunen, men også i sejlklubben, hvor rigtigt mange engagerede sig, stillede både til rådighed og var hjælpere på forskellig vis.

Som tiden gik blev de grønklædte hjælpere ældre og ældre, og da man kunne konstatere, at hjælperne var ved at blive ældre end de kommunale pensionister, besluttede man i samråd med kommunen at stoppe.

Der var tradition for, at byens borgmester altid deltog i pensionistsejladserne, og den tradition fulgte både Kurt Hockerup til højre og Henrik Rasmussen til venstre op. De takkede gerne de frivillige hjælpere og bådejerne, der lagde både til, for indsatsen.

Sejlerskolen fik nye både - flere instruktører og elever

Sejlerskolens instruktører samlet i klublokalet. Ved havnens bro A de nye skolebåde.

I begyndelsen af nullerne var klubbens sejlerskole skrumpet så meget, at det gav problemer for medlemstallet. Sejlerskolen har altid været en vigtig indgang til klubben for nye medlemmer, men skolens både var gamle og nedslidte.

Erhvervsklubben, der kørte fra 2002 til 2006, gjorde det muligt at indkøbe to nye både af typen Int. 806, således at vi i alt rådede over 4 både af denne type. Det skabte ny energi og søgning til skolen, der i dag råder over en hel lille flåde af forskellige både, og hver sæson kan melde fuld belægning af elever. Det har også medført, at flere medlemmer har meldt sig som instruktører, og billedet her er fra en samling i klubhuset.

De fantastiske rammer skabte perfekte stævner

Med udgangspunkt i det nye klubhus og de mange andre faciliteter - ikke mindst da juniorhuset kom til - udviklede Vallensbæk Sejlklub et speciale i at arrangere og afvikle store sejlsportsstævner.

Medlemmerne bakkede op om og brugte gerne en ferieuge eller to på at være frivillige hjælpere til søs og på land. Rygtet gik, at man var dygtige til at afvikle sejladsene på vandet, og at der altid var fest og glade dage på land, når sejlerne kom ind efter mange timers sejlads og så den gratis sejlerbar, hvor mangt en episode på kapsejladsbanen blev skyllet ned med en tiltrængt kold fadbamse.

"Der er sat en ny standard for fremtidige stævner," lød det bagefter fra en ad de internationale topledere ved Finn Gold Cup-stævnet i Vallensbæk.

VSK fik masser af ros for arrangementer af store stævner som Finn-jollernes Gold Cup

Regattafester blev et legendarisk indslag og var medvirkende til at cementere klubben ry som stævnearrangør. Klublokalet var det centrale mødested, men nogle gange var deltagerantallet så stort, at det blev nødvendigt at låne kommunens telte og skabe en festplads på havnen.

Dommerbåden "Spring" bruges flittigt til Kapsejlads - hvad enten det er store nationale og internationale mesterskaber eller de traditionsrige Aftenkapsejlads om tirsdagen.

Og det er ikke uden grund, at VSK er en populær arrangør. Til et juniormesterskab var der servering af røde pølser, når mållinjen var passeret.

Fest i klubhuset - før det blev bygget

Nu da vi er ved kapsejlads, husker jeg et klubmesterskab, der blev fejret i dette klubhus, endda før det blev bygget færdigt.

Det var i 1983, den gang blev klubmesterskaberne afviklet over to dage: Distance-sejlads om lørdagen og to gange trekant-bane søndag. Lige før starten på søndagens anden sejlads brød et voldsomt uvejr med torden og kraftige regnbyger løs. Sigtbarheden ved lig nul og forholdene tumultagtige ved 60-70 både, der forsøgte at finde startlinjen, holde øje med de omkringliggende konkurrenter og bjærge de larmende sejl.

Jeg husker, at vi sejlede en vestlig kurs mod topmærket, og vi turde ikke gå over stag, for så skulle vi krydse dem, der kom på en skærende kurs, og det var knapt muligt at se stævnen på skibet. Resultatet var, at vi forsejlede os gevaldigt og mistede enhver chance for sejr.

Det var der mange andre, der gjorde den dag, men alligevel var stemningen i top, da vi kom i havn og fik plantet os i det kommende klubhus, knappet øllerne op og fortalt om de dramatiske situationer, vi netop havde op- og overlevet.

I efteråret 1983 var grunden til klubhuset støbt, og enkelte vægge var under opførelse, men ellers sad vi under den åbne himmel i blæst og regn og fantaserede om det skønne, vi skulle opleve i vores nye klubhus om bare nogle få måneder.

Klubmester det år blev John Werner Petersen, en af medlemmerne i byggeriets styregruppe. Det lykkedes mig at overtale ham til at sejle med i min båd i en senere kapsejlad i håb om, at der ville dryppe lidt klubmesterstøv af på vores resultat. Den søndag var det absolut stille og fladt vand, bådene drev lidt hid og did med strømmen, men nogle af os fangede lidt vind, og pludselig lå vi i spidsen af feltet - troede vi. For da vi nåede topmærket, skar en kanariegul X-halvtonner ind foran os på bagbords halse, gik i stå i den manglende vind og blokere vores vej rundt om topmærket.

Resolut sprang John Werner op på fordækket og råbte over til den kvindelige besætning i båden med sponsornavnet "Libresse" malet højt og tydelig på fribordet:

Sig mig, sejler i også med bind for øjnene? råbte han.

Mere husker jeg ikke, for jeg havde travlt ed at dukke hovedet og håbe på, at de ikke troede, at det var mig, der råbte.

De grå sæler er blandt klublokalets flittigste brugere

De grå sæler rummede det hele: tømrere, maskinfolk, malere, elektrikere, en gammel kriger, en tolder, mange syndere og sågar en frisør. Et hold, der kunne udføre stort set alle slags opgaver.

På et tidspunkt var der en bestyrelse, der foreslog, at folkepensionister kun skulle betale halvt kontingent. Det var en populær beslutning, men år senere måtte man konstatere, at det samlede kontingent var faldet betragteligt, fordi halvdelen af medlemmerne havde rundet 67 år.

Til gengæld fik vi Gråsælerne, der samles i klubhuset hver onsdag kl. 09:00 i vinterhalvåret og efter en kop kaffe fordeler sig til havn og klubhus for at vedligeholde og reparere stort og småt. stort og småt. For eksempel havde vi nok ikke haft den imponerende stændermast, hvis ikke Gråsælerne havde sat FDF-skibet Storladners mast i stand, forlænget den med en ny top samt med års mellemrum havde pillet den ned, fjernet råd og gammel lak og sat den tilbage i tip top stand. Nu er den slidt op og skal erstattes af en ny.

Intet varer ved - heller ikke klubhuse

En dag gjorde man en ubehagelig opdagelse: Der var råd i klubhusets udvendige beklædning. Først troede man, at det var nogle enkelte brædder, der havde stået i vand og var gået i råd, men ved nærmere eftersyn opdagede man, at der også var problemer på træbeklædningens bagside, hvor der ikke var nok luftgennemstrømning, så træet kunne tørre ud.

Klubhusets facade stod umalet i 2 år efter renoveringen, indtil træet var klar til at få den karakteristiske røde farve. Og den nye terrasse blev netop så eftertragtet, som håbet – indtil COVID 19-epidemien satte en midlertidig stopper for al restaurationsdrift. I dag er Krabben tilbage og tæt på tidligere tiders omsætning

Peter Ambs: "Tænk, nu er der gået så mange år, at jeg skal være med til at reparere det byggeri, jeg var med til at opføre for mere end 30 år siden." I stedet for at foretage nødtørftige reparationer valgte man at udskifte helle husets facade og i samme forbindelse sammen med Krabbens restauratør at foretage en investering i terrassen og dens overdækning, så den meget populære del af restaurationen ud til havnelivet kunne bruges næsten uanset vejr og vand og i en længere tid af året.

Som Peter Ambs siger: På en måde har vi betalt klubhuset 2 gange, først da det blev bygget og senere ved restaureringen, men det har været det værd, og at det har kunnet lade sig gøre, kan vi bl.a. takke Restaurant Krabben for.

En kulinarisk oase i Vallensbæk Havn

På generalforsamlingen i 2001 skiftede Vallensbæk Sejlklub formand, og mindre end halvanden måned senere modtog sejlklubben Claus Jensens opsigelse af forpagtningsaftalen. På et møde forklarede han, at han ikke kunne få driften til at hænge sammen, så enten måtte forpagtningsafgiften, som tidligere var nedsat fra 10% til 6%, sættes yderligere ned, eller også ville han stoppe.

Det skete næsten samtidig med at Team Danmark brød aftalen om deres Team Danmark Center i Vallensbæk og forlod centeret uden at respektere den 2-årige opsigelsesperiode. (Det kom de dog til).

Det var et beløb større end de samlede kontingentindtægter, der forsvandt, så det gjaldt især om at finde en restauratør, der kunne gøre Krabben til en sund forretning.

Klubhusets indgang 2006.

Erik Skipper Larsen: "Jeg anede intet om restaurationsdrift, og derfor heller intet om, hvordan man finder en ny restauratør med de rette kvalifikationer. Men en annonce, hvor vi søgte en ny forpagter, kunne jeg dog som pensioneret journalist lave, og den blev indrykket i Berlingske Tidende under rubrikken: *Forpagtning af attraktiv restaurant ledig.*

Der kom 28 ansøgninger fra mennesker med vidt forskellig baggrund og visioner om, hvordan vores restaurant kunne fornyes.

Men 28 ansøgere, som skulle til samtale, og hvad skulle jeg spørge dem om, jeg vidste jo ikke, hvad de skulle kunne. Heldigvis har jeg en ven, som har tilbragt hele sig liv i restaurationsbranchen, og han gav mig et godt råd: Bed ansøgerne om at dokumentere, at de kan stille en bankgaranti på 500.000 kr., det vil nok få de værste fantaster til at falde fra. Og ganske rigtigt, af de 28 var det kun 4, der kunne stille den ønskede garanti, og det gjorde lige som ansættelsessamtalerne lidt mere overskuelige.

Claus Jensen lagde grunden til en anerkendt og respekteret restaurant i klubhuset, men hvis han ikke kunne leve af det, måtte der noget mere til. Derfor var standardspørgsmålet til de 4 ansøgere: "Hvordan vil du skabe fornyet omsætning, så både du og klubben kan leve af det."

Lennart Hjorth Rasmussen skilte sig klart ud af de fire tilbageværende ansøgere med en tydelig vision for, hvad der skulle til.

Jeanette og Lennart Hjorth Rasmussen ønskes til lykke med forpagtningen af Restaurant Krabben af borgmester Kurt Hockerup.

"Krabbens største uudnyttede aktiv er terrassen lige ude i det attraktive havnemiljø," sagde han. "Den skal udbygges, så den kan bruges en større del af året, også når det er koldt og/eller regner. Vi skal gøre Krabben til vestegnens foretrukne frokost-spisested for forretningsfolk og a la carte restauranten om aften så attraktiv, at folk i omegnen ikke behøver at køre andre steder hen for at få et godt måltid mad.

Og så skal vi bruge klublokalet på første sal, der står uudnyttet i mange af årets dage. Her ligger en stor omsætning af selskaber på op til 60 personer både af klubbens medlemmer og kunder udefra."

Hvis disse visioner skulle realiseres, måtte vi ombygge selve restaurationslokalet og terrassen, investere i nødvendige køkkenfaciliteter og lagerkapacitet samt nyt møblement - i alt en investering på omkring 2,5 millioner kroner. Dem delte den nye restauratør og klubben mellem sig i forventning om, at pengene ville komme tilbage med tiden.

Og det gjorde de.

Det moderniserede restaurationslokale og den udbyggede terrasse krævede modernisering og udbygning af køkken- og lager-faciliteterne, som jo var skabt til et mindre marketenderi, og nu skulle servicere en forretning med et to-cifret omsætning. Og gæsterne kunne lide, hvad de så.

Lennart overtog forpagtningen 1. september 2002, og i princippet har hans visioner for Krabbens udvikling holdt sig gennem alle årene. Krabbens bidrag til sejlklubbens indtægter har i hans tid aldrig været lavere end kontingentindtægterne, og samlet er der i de forløbne 22 år tilgået klubben ikke under 10 mio kr. i forpagtningsafgift. Det er naturligvis ikke netto, for gennem årene har der været en løbende vedligeholdelse og forbedringer, lige som i resten af klubhuset, men vi kan gentage Per Ry Jacobsens ord fra 1984:

"Det, at vi har en offentlig restaurant i stuen gør, at huset ikke er nogen økonomisk belastning."

Man kunne tilføje: ***Det er forudsætningen for, at klubben kan opretholde det høje aktivitetsniveau, vi haft i de forløbne 40 år.***

Tak fordi i hørte med og så på.

